

נוסח סידורי דידן הוא כסדר היום תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין [הנה כסידר ר"ק והיעב"ץ הנוסחה תמו בר קפרא אחת לששים וכו' ולוחא שם תיבת אומר ע"ש] ולאורה ארץ אפשר שבסי' שנה יעלה השירים לחצאין והלא אפילו כל הל' מינים אינם עולים כל כך עיין בחומ"ס פ"ק דשבועות ובכ"י ובפרישה (ס' קל"ג) ועיין כסידר היעב"ץ שבאמת לאו דוקא לחצאין אלא קורב לחצאין ועוד תנא בר קפרא אלא היה נותן בה קורטוב של דבש הנה נוסח המחזור ויטרי ואלו היה נותן לתוכה כיתות של דבש וכן הוא בכל בו וע"ש בכל בו שכיתת היא חתיכה כלומר מעט אך שככת שיש גוסיין קורטוב וכן הוא כסידר ר"ע ובסדר היום ע"ש אך אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכו' הנה נוסח סידר ר"ע והמחזור ויטרי איך אדם יכול לעמוד מפני ריחה אלא שהתורה אמרה כי כל שאור וכו' אך נוסח סידורי דידן הוא כסדר היום:

ד' צבאות עמנו משגב לנו וכו' הנה כסידורי ספרד אחת קודם ג' פסוקים אלו חפסוקי לה' הישיבה על עמך ברכתן סלה אך בדברי הארז"ל לוחא רק ג' פסוקים אלו ד' צבאות עמנו וכו' ה' צבאות אשרי וכו' ה' הישיבה המלך וכו' וע"ש עוד לאמרום ג' פעמים [הנה כסידר ר"ק אחת שלא לאמרום ג' פעמים רק בשעת מגפה ח"י ע"ש אך כבר נהגו לאמרום ג' פעמים לעולם ועיין כסידר היעב"ץ שבשעת מגפה ר"ע יאמר גם פסוק אחת סתר ג' פעמים]. אחת סתר לי מצר תצרני וכו' הנה בכתבי הארז"ל אחת אחת כסידורי ספרד לוחא פסוק אחת סתר אך אחת שם פסוק אחת הישיבה לה' ונאמרת גם ונשובה וכו' אך קשה לשבח כל הסידורין ונוסחת השגורה כפי כל ועיין בקיצר של"ה לאמרו בחול דוקא מפני שהוא סגולה להגצל מסמא"ל ובשו"ט אין לו שלטה ואין לעודר אותו וכס' אור צדיקים מוסיף עוד שבכל ימים שאין אומרים תחנה אין לאמרו ע"ש:

זכרונם הישבת הנה יש אומרין בשבת וביום השבת משא"כ בר"ח אין אומרין ובראשי חדשיכם מפני שקורין בתורה פסוקי מוסף ויש אומרין גם בר"ח כדי לפסס שהוא ר"ח והעיד ע"ז הורמ"א שכן המנהג (והא דאומרים פסוקי מוסף קודם שחזרתי עיין במג"א) אך עפ"י הארז"ל אין לאמרו לא בשבת ולא בר"ח:

אבי מסדר כן הנוסחה בגמ' ורף ל"ג) וכן הוא כסידר ר"ע כסדר המעמדות וכסוד ר"ט) אך נוסח דידן לומר אביי הוה מסדר וכן הוא ג"כ כסידורי ספרד והרמ"ק וכסדר היום ואפשר דלכך הוסיפו תיבות הנה משום דלשון אביי מסדר הוא לשון הוה וכי השוא הוא מסדר לכך תיקנו הלשון והוסיפו תיבות הוה ווא משתמע לשון עבר ועיין

אלא בקרבנות הנשרפים מחוץ לעיר אבל בקרבנות הנקריבים ע"ג המזבח אדרבא כתיב והקורב וכרעים ירחץ במים) מפני כבוד הנה בגמ' לוחא תיבות אלו מפני הכבוד אך הוא בירורש"למי וכלל הנוסחות ע"ש:

ודע דהמעיין באבודדהם יראה שנוסחתו היה בורית כרשינה תשעה קבין מלח סדומית רובע מעלה עש כ"ש ר' נתן אומר אף כפת הידוך כ"ש ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחד וכו' רשב"ג אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מצני הקסף יין קפריסין טאן תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמור עתק יין קפריסין למה היא בא וכו' וכן הוא במחזור ויטרי וכסידר ר"ע גבי סדר המעמדות אך כסדר הקטורת אחר אין כאלהינו היא כנוסח סידורי דידן וכן היא בגמ' ובסודר היום ע"ש:

תניא ר' נתן אומר הנה מכאן ואילך לוחא כסוד וכאבודדהם וכסידר הרמ"ק אך הוא ככל בו ובמחזור ויטרי וכסדר היום וכסידר ר"ע כסדר המעמדות וכן הובא בכ"י בשם מקצת סידורין ע"ש ונוסחתו זו הוא מליקט בגמ' פ"ק דכריתות ומירושלמי פ"ה דיומא ע"ש כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק הנה נוסח הגמ' ופרש"י שם הדק היטב הדק ועוד נראה מפרש"י שם שנוסחתו היה להיפך היטב הדק הדק היטב וכן הוא נוסח הכל בו ע"ש אך נוסח סידורי דידן הוא כסידר ר"ע ובמחזור ויטרי וכסדר היום ע"ש מפני שהקל יפה לכשמים עיין בפרש"י שקבלה היה בידם שהכל הדיבור יפה לכשמים ומאלו התיבות הדק היטב הדק יצא הכל שאלו התיבות יצאין מן הגזון פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו הנה נוסח סידר ר"ע לשלשית ולרביעית לא שמענו אך נוסח סידורי דידן במחזור ויטרי וכסדר היום אמר ר' יהודא זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין הנה נוסח סידר ר"ע כל כמדתה אך נוסח דידן במחזור ויטרי וכסדר היום ולכאורה צ"ע הלא גם ר' נתן מכשיר לחצאין ולא מסתפק אלא בשליש ולרביע ומצאתי בספר קטן על פראקי אבות ושמו בית אהרן שבירוש"למי לוחא לחצאין דס"ל לר' יודא דאם כמדתה כל אחד לפי ערך כשרה לפסם אפילו מנה אחת בכל יום ושכן פסק הרמב"ם ושכן מצא כסידר המקובל ר' חיים כהן מארם צובה שלוחא שם תיבות לחצאין והגם כסידר הגמא"ק התניא אשר התפלל בו היה נסגר תיבות לחצאין ע"ש והנה כי דבר נכון דיבר וכן הוא באמת ג"כ במחזור ויטרי ע"ש אך קשה לשבח כל הסידורין ונוסחת השגורה כפי כל ושכן הוא ג"כ כסידר ר"ע וכלל בו וכסדר היום ע"ש אח"כ מצאתי בסידר הגמא"ק התניא היה נסגר תיבות לחצאין, הוא לאור שמה שכתבו בספידר אשר התפלל בו הגמא"ק התניא היה נסגר תיבות לחצאין, הוא שקר ושמענו שזה הכלל לא להוסיף רק לסימנא בעלמא כמגילה (רף כ"א) זה הכלל כל שיש בו מוסיף וכו' ע"ש ואם חיסר אחת מכל סמניה ח"מ הנה נוסח סידר ר"ע וכלל בו ובמחזור ויטרי חסר בה מן סימן וסימן או שחיסר אחת מכל סממניה או שלא נתן מעלה עשן ח"מ אמר ר' זעירא משום הכנסה יתירה אך

וכי השוא הוא מסדר לכך תיקנו הלשון והוסיפו תיבות הוה ווא משתמע לשון עבר ועיין

רכון העולמים אתה ציימתו וכו' הנה נוסח רכון העולמים מוכח בטור (סי' מ"ח) וע"ש שם הנוסחא לכן יהי"מ שיהיה זה חשוב ומקובל לפניך כאלו קרב התמיד במועדו ועמדתי על מעמדו ונוסח סידורי וידן שיהא שיהא שפתחונו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו והוא מדברי הסדר היום ועיי' מ"ש בזה בשע"ת:

והנה כמקצת סידורי' יש כאן חוספת אחר ועמדנו על מעמדו ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח וכו' ונאמר זאת התורה לעולה לעולה למנחה ולחטאת וכו' והוא בסדר היום ובסידר הארז"ל ועיי' מ"ש לעיל בפסוק ושחט אחר פ' התמיד ועיי' בעיני תפלה שאין לומר ואחה אמרת ונשלמה פרי'ם שפתינו דזה לאו מדברי הקב"ה הוא רק דהנבא אמר לומר כן להקב"ה ע"כ כתב לומר ונאמר ונשלמה אך בנוסח פרי'ם שפתינו ע"ש ונבאמ' כבר קדמו בזה בסידר היעב"ץ לומר ונשלמה אך בנוסח סידורי וידן הוא ג"כ כה"י בטור ובסידר הרמ"ק ועיי' בסדר היום שככת כמו שככת ע"י הושע נביא' ונשלמה פרי'ם וכו' ע"ש א"כ נראה דדברי הנביא הם דבריו של הקב"ה ועוד אפשר משום דאמרינן בגמ' והבא בטור בשם המודש' שהקב"ה הכטיה לאברהם אבינו שכל זמן שיקרא בסדר הקבנות יהיה כאלו הקריב קרבנות ע"ש וכפי הנראה שלכוננו זו אמר ג"כ לומר להקב"ה ונשלמה וכו' משום דכך הכטיה ולכוננו זו גם אנו אומרין ואחה אמרת כ"ז כתבתי רק בדרך אפשר:

ודע דאע"ז בנוסח רכון העולמים לא מוזכר רק התמיד וא"כ היה ראוי לומר תיכף אחר פ' התמיד אך עיי' בת"ש דטעם נוסח וידן לאמר אחר הקטורת משום דקטורת ג"כ תמיד מקרי כדכתב קטורת תמיד ע"ש והא דאין אומרין ג"כ בהד"י וכאלו הקטרת קטורת עיי' בשע"ת משום ריש לחוש שגא דילג אחד מסממני הקטורת ואם חסר אחד מכל סממניה וכו' ועיי' ברמ"א (סי' קל"ב) דמטעם זה שלא ידלג י"א לומר סדר הקטורת מתוך הכתב דוקא והסכים לזה ג"כ בתב"ש ע"ש:

והנה אם לומר נוסח תפלה רכון העולמים **כשבת וי"ט ועיי' בסדר היום** שם אתא גם בשבת וכן הוא בסידר היעב"ץ בסדר דיני שחרית לשבת אך בסידר התנאי כתב שלא לאומר ע"ש וכס' זכרון יהודא התנהגות הגה"ק בעל אמרי' אש כתב בשבטת ורי"ש השמיט תיבות אלו ועתה בענותתנו חרב וכו' עד ואתה אמרת וכו' ע"ש]:

ועיי' בסדר היום שיש מוסיפין כאן קודם איהו מקומן שני פסוקים פסוק עזרי צפת וכו' תימן וכו' ופסוק שלאחריו באחי לגני אחותי כלה מפני שהם על ענין קרבנות ע"ש וכן הוא בסידר הרמ"ק אך עיי' בסידר ר' שבתי וכס' או' צירקים שהאריז"ל לא היה אומרם וככל סידורי וידן ליתא:

בספר אשל אברהם מהגר"ק מבוטשטאטש שאין לומר אביי היה שהוא כהונה ה' באותיות ע"כ כתב לומר היה מסדר ע"ש ובהקדמה לסידר השל"ה איתא אביי הוי מסדר ע"ש [משמיי' דגמרא ואלילבא דאבא פריש"י משמיה דגמרא דכולה ישיבה ואלילבא דאבא שאול דאמר דהטבת כל הנרות קודמת לקטורת ופליג ארבנן דאמרי שהקטורת הימה קודמת להטבת שתי נרות וביאר כל נוסח אביי עיי' בפרי"ש בגמרא שם והא דלא חשוב תרומת הדין שהיה עבודה ראשונה עיי' בחוספת שם (ועיי' בש"ע התניא לומר בשבת פרשת לוח' הפנים וכ"כ בתב"ש ע"ש)] והטבת הנמש נרות קודמת לדם התמיד הנה בנוסח הגמ' ובטור הוא קודם לדם התמיד וכן לקמן הטבת שתי נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאבריים ככל אלו בגמ' ובטור הנוסח קודם:

ואבריים למנחה הנה מכאן ואיל' ליתא בנוסח הגמ' תיבות קודם וכן הוא עפ"י האריז"ל עיי' בטי"ז (סי' קי"ט) אך נוסח הטור גם כאן **ואבריים קודמין למנחה** וכן ונסכים קודמין למזוספיץ ומוספיץ קודמין לבדיכין רק כמנחה ובחביבתין ליתא תיבות קודם ע"ש ובסידורי ספרד יש גם כמנחה ובחביבתין תיבות קודם ע"ש **וכדיכין קודמין לתמיד של בין הערביים** הנה בנוסח הגמ' גם כאן ליתא תיבות קודם אך גם דעת האריז"ל לומר כאן קודם ע"ש:

אנא ככה הנה דעת הסדר היום שלא לומר כאן אנא ככה רק קודם כרוך שאמר והיה העולם שם מקומה והטעם מפני שבנוסח זה נמצא השם מ"כ כידוע וככה השם הזה נברא העולם אך קאמר שם ג"כ טעם לנוסח וידן לאמר אחר סדר הקטורת ע"ש ולעני' אפשר טעם נוסח וידן משום דידוע שסגולת הקטורת שמכריח הקליפות שלא יאחזו בהתפלות והשם הזה של אנא ככה יש לו ג"כ סגולה זו כמ"ש בר"ח נפ"י משער הקדושה) ע"ש לכן אחר הקטורת מוזכרין ג"כ שם זה אח"כ מצאתי כעין זה בסידר אור ישר וכו' שהנחתי בדרך האמת ועיי' בסידר היעב"ץ דאמר כל ב' תיבות ביחד ויפסוק תוך קר"ע יאמר ביחד אך מדברי האריז"ל נראה שגם זה לא יאמר רק ב' תיבות יחד דהיינו שיאמר קבל רנת ויפסוק ויאמר עמך שגבנו. ודע ובסידורי וידן הוא עמך כשו"א תחת המ"ם ובסידורי ספרד כסגל וכן יחודך בסידורי וידן כשו"א ובספרד ובסידר ר' שבתי כסגל תחת הדל"ת וכן **דקמתן** ככל הסידורי' החי כשו"א ובספרד כסגל חסיץ ככל הסידורי' החי"ת כפתי"ח ובספרד וסידר ר' שבתי בקמ"ץ:

כשכמל"י הא דאומרין אחר אנא ככה כשכמל"י עיי' בסדר היום שהוא מפני קדושת השם הגדול באנא ככה ומהאי טעמא כתב שכוון לאמר משומד וע"ש עוד לאומר בלחש ולכאורה כאן לא שייך הא דאמרינן פ"ד דפסחים גבי כשכמל"י שבק"ש ע"ש וכדברי רש"י אך יש עוד טעם לזה הוכח בטור הלכות יוד"כ בשם המודש:

תתמיד. ודם התמיד קודם להשבת שתי נרות. ותשבת שתי נרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאבנים. ואבנים למנחה. ומנחה לחבתין. וחבתין לזבכין. וזבכין למוספין. ומוספין לבזויכין. ובזויכין קודמין לתמיד של בין הערפי'ם שנאמר ועד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלים פלג הקרבנות פלג:

אבני ית"ץ
 קר"ע שש"ץ
 נגיד יב"ש
 בס"ר צ"ח"ז
 חק"ב מנ"ע
 יג"ל פ"ק
 שק"י צ"ח"ת

אבנא בכח גדלת ומינד תמיר צרודת.
 קפל רפת עמף שובנו מחרנו נורא.
 נא גבור דורשי וחודף פכבת שמרם.
 פרנס שדרם רחמי צדקתך תמיד נמלם.
 תסין קרודש פרוב מוכף גדל עדתך.
 יחיד נאה לעמף פנה זכרי קדשתך.
 שועתנו קפל ושבע צעקתנו יודע תעלמוה.
 ברוך שם פבור מלכותו לעולם ועד:

ביום שאין אומרים החתין אין אומרים זה:

רפון העולמים אחת צוהנו לחקריב קרבן התמיד פמועדו. ולחקמור דקטרת פוכפה ולדזיות תפתנים בעבודתם ולזום פדוקנם וישאלו פמעמדם ועשתו פשוטותינו חרב ביה תפקודש ופאל התמיד והקטרת ואין לנו לא כחן בעבודתו ולא לוי פדוקנו. ולא ישראל פמעמדו. רכן יוד רצון מלפניך וזהו אלהינו ואליך אבותינו שיהא שיה שפתותינו חשוב וחקפול לפניך פאלו הקרבנו קרבן התמיד פמועדו ועמדנו על מעמדו והקטרתו דקטרת פוכפה. פמה שנאמר וישלמה פרים שפתנו: ונאמר זאת החורה לעלה לפנותה ולהפאת ולהאשם ולהפוזאים ולהבח תשלמים:

אזורה מקומן של זכזם קדשי קדשים שחישמן פצפון
 פך וישעיר של יום הפפונים ודמן מעין דורה עז"בין
 וקפול דמן פכלי שרת פצפון ודמן מעין דורה עז"בין
 תבדים ועל-הפרכה ועל-מופה הזכ פתנה ארת מוח
 מעפכת. שירי חקם דיה שאופך על יסוד מערכי של
 מופה החיצון אס-לא נתן לא עקב: פרים תגשפרים
 ושעירים

לחצאין ואם חפר אחד מפל פפמניה ח"ב מיתה:
 תנניא בר קפרא אמר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה כאה של שירים לחצאין: ועוד תני פל קפרא אלו היה נותן פה קורטוב של רכש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה רכש מפני שרתורה אמרת פני כל שאור וכל רכש לא תקטירו ממנו אשך לידה:

ידנה צבאות עמנו משוגב לנו אלחי יעקב פלה: ג"ס
 יהיה צבאות אשרי אדם פמה פד: ג"ס
 יהיה תולשיעת תמלך יעננו ביום קראנו: ג"ס
 וערכה ליהיה מנחת יהודה וירושללים פימי עלולם וכלשנים קדמוניות:
 אפי' דוד מסדר סדר המערכה משמא דנמרא ואלפא
 דאבא שאור מערכה גדולה קודמת למערכה
 לשניה של קטורת. ומערכה שניה של קטורת קודמת
 לסוהר שני עצי'ם וסוהר שני גזרי עצי'ם קודם
 לדשון מופה הפנימי ודשון מופה הפנימי קודם
 לדשבת חמיש נרות. והשבת חמיש נרות קודמת לדם

אביי היה מסדר. ובינו שני גזרי עצי'ם. ז' כחי' עוסק הנצרכים. ח"י ענין אור
 חמסר ככל הנצרכי. ה"ז אור הנצרכי ככל החמסר שהוא כחי' ע"ס מ"ח שפ"ח
 שבע וע"ס ע"ב שפ"ח והיה ל"ס שמו"ט. וזו"ל טלוי יחוד עי"ח ט"ס ע"ד. ונע"ב טלוי
 כמ"ט טלוי צבכר צבכר (ויק"ו י' ט') החמקת הנצרכות ע"י כחן א"ס. החמסר ע"כ
 כהנכרת ל"ס צבכר צבכר החמס (כמ"ט ז' ט') לנצרכי ע"י כחך דלנצרכי וכלך דיומק
 כמ"ט (כמ"ט ט"ז ז') וישכס אלנרס צבכר וכו' (ט"ז ט"ז ז') הצבך אור. וענין הקטרת
 ע"י אור הדלקת והטבת עמי נרות. כי ענין הנרות הטלולת המדות ז' נרות ז' מדות
 דמ"ז. אך הקטורת הטלולת האותיות שכן במדומיע לבטי המרות שכן כחי' דומס.
 והנה האותיות של הממדומיע עפעלו בנשיותות חמת ממשלת הקליפות ומס"א אין להם
 טלוי ע"י השמחה כי אור דומס הנכרה מנצח המדות. אלל נשיותות האותיות אין להם טלוי
 כחי' ע"י קטרת. שכן דומס ונשה ריח ימים. והנה ד"ס שמיזר לפניה לפני פוי
 שבהנצרכות פל בנפש הבשמה להעלותה לרשה פני שיר שבהנצרכות ושמישה כנשי' כחי'
 נצרכות שבהנצרכות כחי' רשע גדול והוא צירור נר"צ. ככל לצבך. וחמ"ח ככל נפחד
 כשם הטלולת מורה אור. וחמ"ח ככל מולד ככל ממוקן היא כחי' מלמס הוא נפחד
 הקטורת. וחמ"ח כחי' אכריס שבקבצתה היו עני דברים ד"ס חולל. והנה קורט לנרות
 וקטורת. כחי' ככל לצבך צירור נר"צ. והאכריס שכן חמלכ היה אחר הנרות וקטורת
 כי חלכ הוא תענוג ולהיות כל חלכ להוי' כמ"ט (ויק"ו י"ח ט') בשמחה ונשור לצב

אביי היה מסדר. ובינו שני גזרי עצי'ם. ז' כחי' עוסק הנצרכים. ח"י ענין אור
 חמסר ככל הנצרכי. ה"ז אור הנצרכי ככל החמסר שהוא כחי' ע"ס מ"ח שפ"ח
 שבע וע"ס ע"ב שפ"ח והיה ל"ס שמו"ט. וזו"ל טלוי יחוד עי"ח ט"ס ע"ד. ונע"ב טלוי
 כמ"ט טלוי צבכר צבכר (ויק"ו י' ט') החמקת הנצרכות ע"י כחן א"ס. החמסר ע"כ
 כהנכרת ל"ס צבכר צבכר החמס (כמ"ט ז' ט') לנצרכי ע"י כחך דלנצרכי וכלך דיומק
 כמ"ט (כמ"ט ט"ז ז') וישכס אלנרס צבכר וכו' (ט"ז ט"ז ז') הצבך אור. וענין הקטרת
 ע"י אור הדלקת והטבת עמי נרות. כי ענין הנרות הטלולת המדות ז' נרות ז' מדות
 דמ"ז. אך הקטורת הטלולת האותיות שכן במדומיע לבטי המרות שכן כחי' דומס.
 והנה האותיות של הממדומיע עפעלו בנשיותות חמת ממשלת הקליפות ומס"א אין להם
 טלוי ע"י השמחה כי אור דומס הנכרה מנצח המדות. אלל נשיותות האותיות אין להם טלוי
 כחי' ע"י קטרת. שכן דומס ונשה ריח ימים. והנה ד"ס שמיזר לפניה לפני פוי
 שבהנצרכות פל בנפש הבשמה להעלותה לרשה פני שיר שבהנצרכות ושמישה כנשי' כחי'
 נצרכות שבהנצרכות כחי' רשע גדול והוא צירור נר"צ. ככל לצבך. וחמ"ח ככל נפחד
 כשם הטלולת מורה אור. וחמ"ח ככל מולד ככל ממוקן היא כחי' מלמס הוא נפחד
 הקטורת. וחמ"ח כחי' אכריס שבקבצתה היו עני דברים ד"ס חולל. והנה קורט לנרות
 וקטורת. כחי' ככל לצבך צירור נר"צ. והאכריס שכן חמלכ היה אחר הנרות וקטורת
 כי חלכ הוא תענוג ולהיות כל חלכ להוי' כמ"ט (ויק"ו י"ח ט') בשמחה ונשור לצב

(כמ"ט כד"ה צבכר צבכר):

שלך

אביי

ג. ואלויבא דאבא שאול:

(א) אורח בדרור:

אמר ר' ר' בנדה פרק המפלת ד' כ"ה אבא שאול אורח בדרור הוה ר' מציץ לכתפו דפי' לכתפו היינו ז' התחנתו שבו משם המוחזן של ר"ע.

אור התורה שיר חשירום י' ת"ד

(ב) שייכונתו לעניינים אלו:

ע' לקמן סי' הטעם שנתקן אליב' בענין דשני גורי עצימ, וע' בס"ה הטעם שדעתו דנרות קודמת לקטורת.

(ג) פלוגתא אבא שאול והתנאים:

והנה בסדר המערכת דאביי משמא דגמרא ואלויבא דאבא שאול הטבת כל השבעה נרות בבקר קודם לקטורת. אבל תנאים חולקים עיין כדאימא בגמי' פ"ק דיומא ד"מ סעי' דתניא לא טיב את הנרות ואח"כ יקטיר אלא יקטיר ואח"כ יטיב. אבא שאול אומר מטיב ואח"כ מקטיר כ"ו ובערב גם אבא שאול מודה דמקטיר תחלה ואח"כ מדליק הנרות ע"ש דמ"י ע"א וכן מבואר בהד"א פ"ה דפסחים ד"ט, ומ"מ גם לתנאים דפליגי על אבא שאול ע"מ בשחרית מטיב תחלה ואח"כ מקטיר משום דקיי"ל דבעי הפסקה בין הטבת המש נרות וכן הטבת שתי נרות. וא"ל להפסיק בייחוס אלא במקטרת' כן פרש"י שם דמ"ד ס"ע"ב.

והנה סתם משנה פ"ק דיומא י"ב דתנו מקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות וא"ל כהנאים דפליגי על אבא שאול וכן סתם משנה פ"א דיומא מ"ד. ונכנס להקטיר את הקטורת ולהטיב את הנרות. ועיין מהו בתרי"ט פ"ק דיומא שם וכ"פ התנאים וסמ"ג. ועיין בב"י בא"ח ס"מ מ"ח מזה.

אור התורה הנכבד י' רפ"א

ד. סיצור שני גורי עצימ:

ואפשר לומר שני גורי עצימ כנגד ב' בחינות מיהוק הגבורות האי ענין אור החסד שנכלי הגבורה הג' אור הגבורה שנכלי החסד וכו' כדלמ"ז שם וכמ"א נ"ח ענין ב' בחי' אלו שזה ענין שם מ"ב שפ"י שמע ויטע עיב שפ"י וזהו אם שמוע כ"י וע' בזה פ"י בשלה דצ"ח ע"ב.

לקטיר תורה שיר חשירום ל' ג

אור התפלה

שלך

אביי

הטעמים: א. ר"ת שלך, ב. טעם שתקנו לאמור, ג. ואלויבא דאבא שאול וא' אור בדרור, ב. שייכות לעניינים אלו, ג. פלוגתא אבא שאול והתנאים, ד. סידור שני גורי עצימ, ה. מנחה הפנימי, ו. דום התמיד קודם להטבת שתי נרות, ז. הטבת שתי נרות קודמת לקטרת וא' הנשך לזבא שאול, ב. טעם השני מעבודת יתרו, ג. נרות - בידור המדות קודמת לקטרת - תפילת אחרית המעשה, ד. הטעם להסדר אלויבא דהתנאים ת' וקטרת קודמת לאברום.

א. ר"ת שלך:

אמאל האט מורנו הבעש"ט געפראויט א מפת אין דער שטאט בראד, האט מען אהם געוואלט מחרים זיין. האט ... הבעש"ט זיי געזאגט, אז ער שוט דאס ניט אליין נאר בשותפות מלט אביי.

אז מורנו הבעש"ט האט זיי מבאר געווען, אז דער פטוק ואם בריאה יב"א הי' אז ר"ת אביי.

די גמרא אין נדרים (ובש"י במקומו) פרעגט: והלא אין כל חדש וגו', און ענטפערט, אז דאס אין דער פי' הארץ שונבוא בע"ש בין השמשות, נאר מען האט איהם מקרב געווען צו דעם זמן.

האט מען ביי איהם געפרעגט דעם "ואם" הויבט זיך דאך אן מיט א וואו. האט מורנו הבעש"ט געענטפערט, אז אפילו אביי האט איר ניט געקענט גארניט טאן אהן דעם "ואו", ווייל ו' אין מרמז דעם ענין פון המשכת התורה. אביי אין געווען דער מקור פון תורה שבעל פה, כידוע מהגמ', אביי ורנא מרווייה מביט עלי וכו', אביי דעסק בתורה כ"ו, ווייל דורך תורה קען מען ממשיך זיין דעם פי' גן עדן און איר דעם פי' הגיהנום.

סי' השיחות תשי"א ע' 137

ב. טעם שתקנו לאמור:

תקנו לאמור מפני שכולל כל העבודות שהיו במקדש ופרישותיהן (ספר האשכול).

שער הכותל (לסי' תורה אור) ע' רנ